

C67 – SLAN5

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2006-2007

16 januari 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

INHOUD

- Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de terugroeping van de landbouwattachés uit het buitenland 1
- Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, en tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de verspreiding van de ziekenhuisbacterie bij varkens 2

Voorzitter: de heer Frans Wymeersch

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de terugroeping van de landbouwattachés uit het buitenland

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister-president, deze vraag dateert van begin december vorig jaar, naar aanleiding van uw beslissing om de landbouwattachés terug te roepen uit het buitenland. Maar blijkbaar kan men in het Vlaams Parlement niet aan twee verschillende ministers een vraag stellen over hetzelfde onderwerp. En aangezien de heer Van Nieuwenhuysen een gelijkaardige vraag had ingediend voor minister Moerman, heb ik op advies van de voorzitter mijn vraag ingetrokken, op voorwaarde dat ik de vraag opnieuw kon indienen, als het antwoord van minister Moerman niet voldeed.

In de commissie voor Buitenlandse Beleid van 12 december 2006 (*Hand. VI. Parl. 2006-07, nr. C47*) verwees minister Moerman, in haar antwoord op de vraag van de heer Van Nieuwenhuysen, voor bepaalde aspecten van de vraag naar de minister-president, onder andere wat betreft het onderdeel landbouw en de mogelijke besparingen. Zij stelde: "Wat landbouw betreft, is er maar één adres, namelijk op het Martelaarsplein, aan de overkant van mijn kantoor. De bevoegde Vlaamse minister voor Landbouw is minister-president Leterme." En zo verwijst ze nog enkele keren naar u, mijnheer de minister-president.

Daarom heb ik mijn vraag opnieuw ingediend. Ik zou vandaag graag een duidelijker antwoord krijgen op een paar vragen.

U hebt recent beslist om de landbouwattachés terug te roepen uit het buitenland, met name Frankrijk, Duitsland en Nederland. Volgens u kost hun aanwezigheid in het buitenland te veel geld en is de opbrengst van hun werkzaamheden gering. U meent dat ze in Brussel beter kunnen renderen en u wilt met dit voorbeeld aantonen dat u de discussie over een efficiënte werking van de diensten voor buitenlandse handel wilt aangaan.

Mijnheer de minister-president, kunt u uw beslissing nader toelichten? Is hier een evaluatie aan voorafgegaan? Wordt er in een overgangperiode voorzien? Wat was de exacte kost van deze buitenlandse landbouwattachés en hoeveel wordt er bespaard door hen terug te roepen? Wat

was hun exacte taakomschrijving? Is de beslissing niet in tegenspraak met ons adagium om Vlaanderen zoveel mogelijk bekend te maken in het buitenland? Heeft ze geen negatieve impact op de verdediging van de belangen van de sector in het buitenland?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Sintobin, wij hebben op dit moment drie landbouwattachés in het buitenland, met name in Parijs, Den Haag en Berlijn. Het is dus een zeer beperkt instrument en is er geen ambitie om dat te laten uitgroeien tot een instrument met voldoende kritische massa om beleid mee te voeren. De betrokken ambtenaren moeten tegen het einde van 2007 terug naar Brussel verhuisd zijn.

Wat de budgettaire impact betreft: op jaarbasis is de kost van hun tewerkstelling en alles wat ermee samenhangt 420.000 euro.

De taakomschrijving van de landbouwattachés is gewijzigd in het verlengde van de regionalisering van het landbouwbeleid. Vroeger waren zij federale attachés en traden zij bemiddelend op bij crisissen, bijvoorbeeld naar aanleiding van dier- en voedselziektes. De laatste jaren evolueerde hun taak naar beleidsvorming en -onderbouwing. Af en toe hebben zij ook adviezen geformuleerd in bepaalde dossiers, meer bepaald bij de contacten met de betrokken landen.

Op hun nieuwe taakomschrijving ga ik niet vooruitlopen. In overleg met de secretaris-generaal, de betrokkenen zelf en mijn kabinet wordt in de volgende maanden voor hen een nieuwe functieomschrijving uitgewerkt.

Dit past in de algemene oefening waarmee mijn kabinet op dit moment bezig is, om uit te tekenen hoe we het meest efficiënt de belangen van onze sector op nationale, Europese en internationale fora kunnen behartigen. Ik ben ervan overtuigd dat dat niet gebeurt via de bestaande werkwijze met drie attachés die in Den Haag, Parijs en Berlijn een standplaats hebben.

U vroeg naar de eventuele negatieve impact op de verdediging van de belangen van de sector. De aanwezigheid van Vlaanderen in het buitenland is blijvend gewaarborgd door de aanwezigheid van de vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering, van het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking, van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (FIT), van Toerisme Vlaanderen en van VLAM.

Of, hoe en op welke manier deze en andere Vlaamse

vertegenwoordigers ook de landbouwbelangen in het buitenland zullen verdedigen, maakt deel uit van de oefening waarnaar ik reeds eerder verwees. Het is de bedoeling om de belangen van de Vlaamse land- en tuinbouwsector zo optimaal en efficiënt mogelijk te verdedigen. Op welke manier dat kan, zal duidelijk worden op het einde van voormelde oefening.

Men moet ook letten op het feit dat het maar om drie attachés gaat, die bovendien in buurlanden zitten. Wij hebben sowieso al vlotte en directe contacten met die buurlanden op het beleidsvoorbereidende en politieke vlak. Als ik iets wens te vernemen over het landbouwbeleid in Nederland of een samenwerking op het getouw wil zetten, bel ik naar de Nederlandse minister van Landbouw, de heer Cees Veerman.

Hetzelfde gebeurt op het niveau van de administraties. Er is trouwens een akkoord afgesloten tussen de Nederlandse en Vlaamse administratie. Als ik iets wil weten van de Duitse minister van Landbouw, de heer Horst Seehofer of onze Franse collega, de heer Dominique Bussereau, dan neem ik mijn telefoon en bel ik die persoon. Het werk van de landbouwattachés is dan ook voor een groot deel dubbel werk. Er zijn rechtstreekse contacten, ook vanuit het kabinet, met de beslissende instanties in Parijs, Berlijn en Den Haag.

Ik heb niet de indruk dat de bedrijven echt rusten op die attachés om hun belangen in het buitenland te verdedigen. In Duitsland hebben we opnieuw een marktaandeel van iets meer dan 27 percent voor varkensvlees. Ik zeg uiteraard niet dat de aanwezigheid van de landbouwattachés daarvoor nadelig is geweest, integendeel. Ik denk echter niet dat dit aandeel samenhangt met de activiteiten van de landbouwattaché in Berlijn.

U vroeg hoe de taken die voorheen uitgevoerd werden door de attachés, concreet zullen worden uitgevoerd. Ook dit maakt deel uit van voormelde oefening. Ik ga hier dan ook niet op vooruitlopen. Het geven van advies bij beleidsvoorbereidend werk dat een impact heeft op het land waar ze zich bevinden, kan op een veel meer rechtstreekse manier gebeuren.

De kost van de buitenlandse attachés bedroeg 420.000 euro. Over een nettobesparing kan ik nog geen oordeel vellen. Het budgettaire aspect was niet mijn eerste objectief bij het nemen van deze beslissing. Het was mijn bezorgdheid om de middelen zo doelmatig mogelijk in te zetten.

Het landbouwbeleid is Europees beleid 'par excellence'. We hebben goede medewerkers die dit zeer nadrukkelijk opvolgen. Vanuit dat perspectief is het niet echt noodzakelijk om in drie Europese hoofdsteden aanwezig te zijn.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord en ook voor het

gesignde boek dat we deze week in onze bus kregen. Mijn vragen waren ingegeven door de taakomschrijving van de buitenlandse landbouwattachés. U hebt duidelijk gesteld dat het vooral ging om advies bij beleidsvoorbereidend werk, terwijl ik uit persberichten opmaakte dat ze ook bijstand leverden aan exporterende agrobedrijven. Dat behoort blijkbaar tot het takenpakket van FIT en VLAM. Uw antwoord heeft veel verduidelijkt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, en tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de verspreiding van de ziekenhuisbacterie bij varkens

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, in verschillende Nederlandse ziekenhuizen werden enkele varkenskwekers in quarantaine verzorgd wegens een verhoogde kans op besmetting met de gevreesde ziekenhuisbacterie MRSA (methicilline resistente staphylococcus aureus). Uit een kleine steekproef van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit blijkt dat 40 percent van de varkens en een kwart van de varkenshouders besmet zou zijn met de bacterie. Een ziekenhuishygiënist, dokter Gorts, van het AZ Brugge pleit voor een onderzoek bij de Belgische varkens, hierin gesteund door het federale platform voor ziekenhuishygiëne. Varkens worden zelf niet ziek van de bacterie en het vlees van besmette dieren blijft volledig geschikt voor menselijke consumptie. Voor mensen die in aanraking komen met besmette varkens is MRSA wel gevaarlijk. De overdracht gebeurt immers via de huid. Zo werd ook een Belgische slager uit West-Vlaanderen besmet. Bepaalde beroepsorganisaties die actief zijn binnen de veeteelt en varkenssector vragen een screening van de varkens, maar wijzen erop dat de bacterie eveneens voorkomt bij andere boerderijdieren, zoals kalveren en paarden.

Mijnheer de minister-president, zal de Vlaamse Regering maatregelen nemen in samenspraak met de federale overheid om dit in kaart te brengen? Zullen varkenshouders worden opgeroepen voor onderzoek naar MRSA bij hun huisarts? Zal de Vlaamse Regering middelen uittrekken voor onderzoek naar de verspreiding van MRSA bij boerderijdieren? Ik lees onder andere dat minister Vervotte iets meer dan 200.000 euro vrijmaakt om de kennis over de ziekenhuisbacterie bij rusthuispersoneel op te krikken. De vraag is hoe de bacterie in

de ziekenhuizen binnensluipt. Blijkbaar is 20 percent van de besmettingen afkomstig van rustoorden, maar ook de veestapel zou dus een potentieel gevaar betekenen. Sommigen beweren dat het om een variant gaat, anderen twijfelen of het wel om de ziekenhuisbacterie gaat. Kan in samenwerking met de FOD Volksgezondheid bekeken worden wat mogelijke preventieve behandelingen zijn om besmetting van varkens en andere boerderijdieren met MRSA te voorkomen, en dat in het belang van de gezondheid van de landbouwer en de volksgezondheid?

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Ik treed het discours van de heer Matthijs volledig bij: we kunnen niet voorzichtig genoeg zijn.

Bij de berichtgeving over het geval in Nederland heeft men de landbouw en de varkenshouders opnieuw ten overvloede in het verdomhoekje geduwd, soms op het randje van de goede smaak. De varkenshouders werden aangeduid als oorzaak van een aantal negatieve feiten.

Dit is een van mijn stokpaardjes, ik heb het daar al enkele keren over gehad in de commissie en in de plenaire vergadering. Er moet een mentaliteitswijziging komen bij de media. Het parlement of het kabinet van de minister-president moet eens in een overleg duidelijk maken dat de media de zwartepiet niet altijd en overal naar de landbouw moeten doorschuiven.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Wymeersch, men zegt mij dat er een groot verschil in aanpak was tussen het Nederlandse programma 'Nova Zembla' en de reportage van de heer Jan Holderbeke in 'TerZake' of 'Koppen', waar toch enige nuance werd aangebracht. U zegt terecht dat de landbouwsector telkens als dé schuldige wordt aangereikt, zelfs in dossiers waar nog niet vaststaat wat de precieze oorzaak is.

Ik zal in elk geval nadenken over uw voorstel voor een overleg. We kunnen inderdaad vragen om een zekere objectiviteit en een genuanceerde benadering.

Mijnheer Matthijs, mijn antwoord zal u wellicht wat ontgoochelen, omdat dit dossier essentiële materie van de federale overheid betreft, en u weet hoe scrupuleus ik de bevoegdheidsverdeling tussen de federale regering en Vlaamse Regering probeer te respecteren – sommigen in dit land zijn daar nog te weinig van overtuigd.

Dit is de bevoegdheid van federaal minister van Volksgezondheid Rudy Demotte. Het is een zeer belangrijk en gevoelig dossier. Ik hoop dat u het mij niet kwalijk neemt dat ik daar met de nodige voorzichtigheid op zal antwoorden.

Ik heb op 10 januari 2007 een brief gestuurd naar minister Demotte, met de vraag om de zaken nu eens heel goed in kaart te brengen. Wij volgen de berichtgeving in

de media uiteraard met argusogen. Op dit moment gaat het nog altijd over de al dan niet bewezen aanwezigheid van de antibioticaresistente ziekenhuisbacterie MRSA in de varkenshouderij.

Hoewel die materie onder de verantwoordelijkheid van de federale minister van Volksgezondheid valt, ben ik als minister van Landbouw zeer bezorgd over de eventuele economische impact van het dossier, zelfs alleen al van de stemmingmakerij rond het dossier.

Ik heb dus op 10 januari aan minister Demotte gevraagd om de nodige stappen te ondernemen voor een screening – het in kaart brengen van de problematiek in de Vlaamse varkenshouderij. Zonder inbreuk te willen doen op de prerogatieven van minister Demotte, hebben we gezegd dat er volgens ons specifieke aandacht moest zijn voor de volgende invalshoeken: de prevalentie van MRSA bij de Vlaamse varkenshouders, de prevalentie van MRSA bij de Vlaamse varkens, het gehalte aan MRSA op het Vlaamse geproduceerde varkensvlees en, desgevallend, de mogelijke epidemiologische link met Nederland.

Ik heb de diensten van ons departement aangeboden aan minister Demotte, om desgevallend te helpen bij de screening. Die diensten beschikken immers over zeer gespecialiseerde laboratoria. Ik heb het enkel aangeboden, omdat minister Demotte kan denken dat zij rechter en partij kunnen zijn bij het onderzoek. Dit zou uiteraard niet zo zijn, maar ik kan begrijpen dat de minister daar voorzichtig in is.

We mogen niet ondoordacht te werk gaan in een dossier dat erg belangrijk is voor de volksgezondheid én voor het inkomen van zoveel goedmenende veekwekers in Vlaanderen. Ik wacht dan ook de resultaten af van de screening. Morgen is er een vergadering van het Overlegcomité waarop minister Demotte wellicht ook aanwezig zal zijn. Ik zal er hem nog eens persoonlijk over aanspreken. We mogen immers niet talmen met die screening.

Ik stel voor dat we er in deze commissie nog eens bij stilstaan als de resultaten van de screening bekend zijn. Nu wil ik er nog niet op vooruitlopen.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de minister-president, ik apprecieer uw snelle reactie en het feit dat u de bevoegde minister hebt aangeschreven.

Bij sommige wetenschappers zijn er inderdaad twijfels of de variant wel infectueus is. Daar moet dus verder onderzoek naar gevoerd worden. Ik wacht ook de resultaten af en hoop dat we er nadien kunnen op terugkomen, in het belang van de sector.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

